

Till arbetspensionsanstalterna

LAGÄNDRINGARNA I SAMBAND MED RÄTTSSKYDDSREFORMEN TRÄDER I KRAFT

Bifogat översänds åtta olika lagar om ändring av arbetspensionslagarna (lagarna 878-885/1994) genom vilka stadgandena om tillämpningen av principerna i lagen om förvaltningsförfarande inom den privata sektorns arbetspensionslagar och en fullföljdsreform har stadfäst. Motsvarande regeringsproposition finns bifogat cirkulär A 30/94 som också i korthet redogör för reformen.

Principerna i lagen om förvaltningsförfarande införlivas med arbetspensionslagarna

Stadgandena om behandlingen av den privata sektorns arbetspensioner har kompletterats så att de centrala principerna i lagen om förvaltningsförfarande i huvudsak iakttas vid behandlingen.

Fullföljdsreformen

Fullföljdsförfarandet effektiveras genom att besvär tillställs den pensionsanstalt som har gett beslutet. Om pensionsanstalten samtycker till den ändringssökandes samtliga krav kan pensionsanstalten omedelbart själv rätta sitt beslut. Det betyder att endast de ärenden som pensionsanstalten inte samtycker till att ändra på det sätt som den ändringssökande yrkar behandlas i besvärinstanserna.

Ikraftträdande

De nya stadgandena träder i kraft 1.1.1995. De tillämpas på beslut som ges efter det att lagen trätt i kraft. Stadgandena om undanröjande tillämpas likväl på ansökningar som anhängiggörs efter lagens ikraftträdande.

Tillämpningsanvisningarna

Ett cirkulär med utförliga tillämpningsanvisningar utkommer inom kort.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Seppo Pietiläinen

Tapio Karsikas

Nr 878

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 14 oktober 1994

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61) 8 c § 3 mom., 19 e § och 20 § 2 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 8 c § 3 mom. i lag av den 28 juni 1993 (553/93) samt 19 e § och 20 § 2 mom. i lag av den 23 oktober 1992 (949/92),

ändras mellanrubriken före 19 b §, 19 b § 1 mom. samt 19 c, 21, 21 a och 21 b §§,

dessas lagrum sådana de lyder, mellanrubriken före 19 b § i nämnda lag av den 23 oktober 1992, 19 b § 1 mom. i lag av den 28 juni 1993 (559/93), 19 c § i lag av den 10 april 1981 (257/81), 21 § i lag av den 16 december 1966 (639/66), 21 a § ändrad genom lag av den 9 februari 1962 (135/62) och nämnda lag av den 23 oktober 1992 samt 21 b § i nämnda lag av den 9 februari 1962, samt *fogas* till lagen nya 10 c § och 21 c—21 f §§ som följer:

10 c §

När en pensionsanstalt eller pensionsskyddscentralen behandlar ärenden som gäller skyldigheten att anordna pensionsskydd, pensions-

ansökan, pensionsrätt, pensionsbelopp och utbetalning av pension samt återkrav och därmed jämförbara ärenden som avses i denna lag skall den som ärendet gäller beredas möjlighet att bli

RP 117/94
ShUB 21/94

hörd i ärendet, om detta för bevakandet av hans intresse är uppenbart nödvändigt. I övrigt iakttas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i 4, 6, 9—11, 16, 21, 23 och 24 §§ lagen om förvaltningsförfarande (598/82).

Anställda och styrelsemedlemmar i en pensionsanstalt kan dock, utan hinder av 10 § 1 mom. 4 och 5 punkten lagen om förvaltningsförfarande, behandla ärenden som avser arbetsgivare som har anordnat pensionskydd i pensionsanstalten, arbetstagare i anställning hos en sådan arbetsgivare eller företagare. Detta gäller i tillämpliga delar även de anställda vid pensionskyddscentralen och medlemmarna av dess styrelse.

Ansökan om och utbetalning av pension samt dröjsmålsförhöjning

19 b §

Är en pensionssökande yngre än 18 år eller är han på grund av sjukdom eller av annan orsak oförmögen att själv ansöka om pension och saknar han förmyndare eller för ändamålet tillförordnad god man, kan en av pensionsanstalten godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen har hand om honom, i egenskap av intressebevakare föra hans talan i ärenden som gäller pension enligt denna lag. En pensionssökande som har fyllt 15 år kan dock ensam föra talan i ett pensionsärende som gäller pension vilken han intjänat genom eget arbete. Likaså kan han bestämma om sådan pension som han intjänat genom eget arbete, om inte något annat följer av denna lag.

19 c §

Har en pensionsanstalt beviljat en arbetstagare invalidpension retroaktivt och har arbetsgivaren för samma tid till honom utbetalt lön för sjukdomstiden, betalas pensionen för denna tid på ansökan till arbetsgivaren under förutsättning att arbetsgivarens ansökan inkommit till pensionsanstalten innan den pension som skall betalas retroaktivt har utgivits, likväl högst till det belopp som utbetalts i lön för samma tid. Pensionen utbetalas inte till arbetsgivaren till den del den på grund av 4 d § 4 mom. skall utges till sjukförsäkringsfonden, inte heller i det fall att arbetsgivaren med stöd av annan lag har fått ersättning för den lön som han utbetalt för sjukdomstiden.

21 §

En part som är missnöjd med en pensionsanstalts eller pensionskyddscentralens beslut i ett ärende som gäller pension eller skyldigheter som i denna lag stadgats för en pensionsanstalt eller arbetsgivare, får söka ändring i beslutet genom skriftliga besvär hos pensionsnämnden senast den 30 dagen efter den dag då parten fick del av beslutet.

Den som är missnöjd med pensionsnämndens beslut i ett ärende som nämns ovan får söka ändring i beslutet genom skriftliga besvär hos försäkringsdomstolen inom den tid som stadgas i 1 mom.

Vad 19 b § stadgar beträffande ansökan om pension gäller på motsvarande sätt vid sökande av ändring i en pensionsanstalts, pensionskyddscentralens eller pensionsnämndens beslut.

Om det i samband med besvär inte visas något annat, anses den som söker ändring ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress som ändringssökanden har uppgett.

21 a §

Den som söker ändring skall lämna in sin i 21 § 1 och 2 mom. avsedda besvärsskrift inom den tid som stadgas i 21 § 1 mom. till den berörda pensionsanstalten eller till pensionskyddscentralen, om denna har avgjort ärendet i egenskap av första beslutsinstans.

Om pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen till alla delar godkänner de yrkanden som framställs i besvärsskriften, skall den ge ett rättelsebeslut i ärendet. I ett rättelsebeslut kan ändring sökas enligt 21 §.

Kan pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen inte på det sätt som nämns i 2 mom. rätta det beslut som besvären avser, skall pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen inom 30 dagar från besvärstidens utgång sända besvärsskriften jämte sitt utlåtande till pensionsnämnden eller, om besvären gäller pensionsnämndens beslut, till försäkringsdomstolen för behandling. Pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen kan härvid genom ett interimistiskt beslut rätta sitt tidigare beslut till den del den godkänner yrkandet i besvären. Om besvären redan har sänts till besvärsinstansen, skall pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen omedelbart underrätta besvärsinstansen om det interimistiska beslutet. I

det interimistiska beslutet får ändring inte sökas.

Från den i 3 mom. föreskrivna tiden kan avvikelser göras, om inhämtande av en tilläggsutredning som krävs med anledning av besvären förutsätter detta. Ändringssökanden skall härvid utan dröjsmål underrättas om inhämtande av tilläggsutredning. Besvärsskriften och utlåtandet skall dock alltid sändas till besvärinstansen senast inom 60 dagar från besvärstidens utgång.

21 b §

En pensionsanstalts och pensionskyddscentralens beslut skall, även om det överklagas, iaktas tills ärendet har avgjorts genom ett laga kraft vunnet beslut.

Ett laga kraft vunnet beslut av en pensionsanstalt, pensionskyddscentralen och pensionsnämnden får verkställas så som en laga kraft vunnit dom i tvistemål.

Med anledning av besvär som anförts skall pensionsnämnden och försäkringsdomstolen bereda den, vars intresse beslutet gäller, möjlighet att bli hörd.

21 c §

Har besvär som anförts hos pensionsnämnden eller försäkringsdomstolen kommit till pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen eller till besvärinstansen efter utgången av den tid som stadgas i 21 eller 22 §, kan besvärinstansen trots förseningen ta upp besvären till behandling, om det finns välgående orsaker till förseningen.

21 d §

Om ett laga kraft vunnet beslut i ett ärende som avses i 21 § grundar sig på en oriktig eller bristfällig utredning eller om beslutet uppenbart står i strid med lag, kan försäkringsdomstolen på framställning av pensionsanstalten eller på ansökan av en part i ärendet, efter att ha berett de övriga parterna tillfälle att bli hörda, undanröja beslutet och bestämma att ärendet skall behandlas på nytt. Efter att ha gjort en sådan framställning kan pensionsanstalten, tills ärendet har avgjorts på nytt, interimistiskt inställa utbetalningen av pension eller betala denna enligt sin framställning.

Om ny utredning framkommer i ett ärende som gäller beviljande av förvägrad förmån eller utökande av redan beviljad förmån, skall pensionsanstalten pröva ärendet på nytt. Pensions-

anstalten kan utan hinder av ett tidigare laga kraft vunnet beslut bevilja en förvägrad förmån eller utöka en redan beviljad förmån. Pensionsnämnden och försäkringsdomstolen kan tillämpa motsvarande förfarande när de behandlar ärenden som gäller ändringssökande. I beslutet kan ändring sökas så som stadgas i 21 §.

21 e §

Grundar sig pensionsanstaltens eller pensionskyddscentralens beslut på klart oriktig eller bristfällig utredning eller på uppenbart oriktig tillämpning av lag, kan pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen med parternas samtycke undanröja sitt felaktiga beslut och avgöra ärendet på nytt.

Innehåller pensionsanstaltens eller pensionskyddscentralens beslut ett uppenbart skriv- eller räknepel, skall pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen rätta sitt beslut. Fel får dock inte rättas, om rättelsen leder till ett för en part oskäligt resultat.

Angående rättelse skall anteckning göras i pensionsanstaltens eller pensionskyddscentralens liggarexemplar. Den berörda parten skall tillställas ett rättat eller nytt beslut. Är ändringssökande i fråga om beslutet anhängigt, skall pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen meddela att rättelseärende upptagits till behandling samt tillställa även besvärinstansen sitt beslut i detta ärende.

I ett beslut genom vilket pensionsanstalten eller pensionskyddscentralen inte har godkänt ett yrkande på rättelse av fel får ändring inte sökas genom besvär.

21 f §

För behandling av ärenden på vilka denna lag skall tillämpas finns vid försäkringsdomstolen såsom i lagen om nämnda domstol avsedda lekmanaledamöter två arbetsgivar- och två arbetstagarledamöter samt ett behövt antal suppleanter. Dessa skall vara förtrogna med arbetsförhållandena och av dem deltar samtidigt i försäkringsdomstolens sammanträden en arbetsgivar- och en arbetstagarledamot.

Arbetsgivar- och arbetstagarledamöterna samt suppleanterna förordnas av statsrådet på framställning av social- och hälsovårdsministeriet för tre år i sänder. För detta ändamål skall de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer beredas tillfälle att för egen

del framställa förslag, vilket bör omfatta lika många kandidater som antalet behövliga ledamöter och suppleanter.

Lekmanaledamöterna skall delta i behandlingen då det är fråga om huruvida sjukdom, lyte eller kroppsskada berättigar till pension enligt denna lag eller då i lagen om försäkringsdomstolen så särskilt stadgas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Lagens stadganden om ändringssökande tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft. Lagens stadganden om extraordinärt ändringssökande tillämpas dock på ärenden som gäller extraordinärt ändringssökande och som blir anhängiga sedan lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 879

Lag**om ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

Given i Helsingfors den 14 oktober 1994

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) 1 § 1 mom., 5 b § 1 mom., 7 b § 7 mom., 10 § 5 mom. och 12 §,

av dessa lagrum 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1993 (1545/93), 5 b § 1 mom. och 7 b § 7 mom. sådana de lyder i lag av den 28 juni 1993 (560/93) samt 10 § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 14 april 1972 (275/72), som följer:

1 §

För en arbetstagare som efter det år då han har fyllt 13 år är sysselsatt i skogsarbete, flottningsarbete, olika till gårdsbruk och trädgårdshushållning hörande arbeten, jord-, vatten- och husbyggnadsarbete, jordförbättringsarbete, arbete inom torvindustrin eller hamnarbete eller som tjänstgör på ett fartyg i inrikesfart eller, enligt vad som stadgas genom förordning, arbetar inom något annat sådant område som kännetecknas av kortvariga arbetsförhållanden, skall arbetsgivaren bekosta pensionsskydd för ålderdom och invaliditet samt för arbetstagarens anhöriga familjepensionsskydd enligt denna lag. Arbetstagaren är skyldig att delta i bekostandet av pensionsskyddet enligt denna lag så som stadgas i 10 c §. Om inte något annat stadgas i denna lag, gäller i övrigt i tillämpliga delar 3 § 2—4 mom., 4 § 1, 3 och 5 mom., 4 a—4 d och 4 f—4 n §§, 5 § 6 mom., 5 c, 7 a—7 c, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 c, 12, 13 a, 13 b och 14 §§, 15 § 2 mom. samt 15 a, 15 b, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19 a—19 d, 20, 21, 21 a—21 f, 22 och 23 §§ lagen om pension för arbetstagare.

5 b §

Invalidpension beviljas antingen som full pension eller som delpension. Full invalidpension beviljas en arbetstagare vars arbetsförmåga, uppskattad enligt 4 § 2 mom., är nedsatt med minst 3/5 åtminstone under ett år. Individuell förtidspension beviljas likaså som full invalidpension. I annat fall beviljas invalidpensionen som delpension. Den fulla invalidpensionens belopp fastställs enligt 5 §. Delpensionen är hälften av full pension.

7 b §

Om intjänandet av det i 7 § 1 mom. avsedda gränobeloppet har förhindrat fastställande av heffektiv invalidpension på grundval av ett arbetsförhållande som omfattas av lagen om pension för arbetstagare eller företagareverksamhet som omfattas av lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69) eller lagen om pension för företagare (468/69), och om den pensionsgrundande lönen eller arbetsinkomsten i nämnda arbetsförhållande eller företagareverksamhet omräknad till årsinkomst överstiger det

årliga beloppet av den lön som avses i 7 a § 1 mom., ersätts denna med nämnda lön eller arbetsinkomst omräknad till årsinkomst.

10 §

Av en arbetspensionskassa fastställd försäkringspremie och försäkringspremie, från vars erläggande pensionsskyddscentralen befriat en arbetsgivare, anses vid tillämpning av 5, 7 och 7 a §§ såsom erlagda försäkringspremier. Även sådan i ett arbetsförhållande som faller under denna lag intjänad lön för vilken arbetsgivaren inte längre kan åläggas att betala försäkringspremie skall vid tillämpning av 5, 7 och 7 a §§ beaktas som om försäkringspremie hade erlagts, på villkor att beträffande lörens belopp företes intyg av skattemyndighet eller annan därmed jämförbar tillförlitlig utredning.

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

12 §

När de löner som utgör grund för pensionerna justeras så som avses i 9 § lagen om pension för arbetstagare, skall de i 5 §, 5 d § 2 mom. och 7 § i markbelopp fastställda gränserna för lönerna och pensionerna undergå motsvarande justering enligt vad social- och hälsovårdsministeriet beslutar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Genom lagen upphävs 1 § 1 mom. lagen den 22 december 1993 om ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (1468/93).

Lagens stadganden om ändringssökande tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft. Lagens stadganden om extraordinärt ändringssökande tillämpas dock på ärenden som gäller extraordinärt ändringssökande och som blir anhängiga sedan lagen har trätt i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 880

L a g**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

Given i Helsingfors den 14 oktober 1994

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/56) 63 b §, sådan den lyder i lag av den 28 december 1990 (1346/90),

ändras 21, 59, 59 a, 60, 61 och 61 a §§,

av dessa lagrum 21 § sådan den lyder i lag av den 11 december 1970 (768/70), 59, 59 a och 61 §§ sådana de lyder i nämnda lag av den 28 december 1990 och 61 a § sådan den lyder i lag av den 17 januari 1958 (18/58), samt

fogas till lagen en ny 40 § i stället för den 40 § som upphävts genom lag av den 29 december 1989 (1309/89) samt nya 59 b, 60 a och 61 b §§ som följer:

21 §

Är en pensionssökande yngre än 18 år eller är han på grund av sjukdom eller av annan orsak oförmögen att själv ansöka om pension och saknar han förmyndare eller för ändamålet tillförordnad god man, kan en av pensionskassan godkänd nära anhörig eller annan person som huvudsakligen har hand om honom, i egenskap av intressebevakare föra hans talan i ärenden som gäller pension enligt denna lag. En pensionssökande som har fyllt 15 år kan dock ensam föra talan i ett pensionsärende som gäller pension vilken han intjänat genom eget arbete. Likaså kan han bestämma om sådan pension som han intjänat genom eget arbete, om inte något annat följer av denna lag.

Under ovan i 1 mom. stadgade förutsättningar kan pensionskassan betala ut pension till en nära anhörig till pensionstagaren eller till en annan person.

40 §

När pensionskassan behandlar ärenden som

gäller skyldigheten att anordna pensionsskydd, pensionsansökan, pensionsrätt, pensionsbelopp och utbetalning av pension samt återkrav och därmed jämförbara ärenden som avses i denna lag skall den som ärendet gäller beredas möjlighet att bli hörd i ärendet, om detta för bevakandet av hans intresse är uppenbart nödvändigt. I övrigt iakttas vid behandlingen i tillämpliga delar de principer som uttrycks i 4, 6, 9—11, 16, 21, 23 och 24 §§ lagen om förvaltningsförfarande (598/82).

59 §

En part som är missnöjd med ett beslut som pensionskassan fattat om pension eller restitution av försäkringspremie eller i ett i 1 § 4 mom. nämnt ärende, eller med ett beslut som gäller fastställande och debitering av försäkringspremie, får söka ändring i beslutet hos den i 20 § lagen om pension för arbetstagare nämnda pensionsnämnden genom skriftliga besvär senast den 30 dagen efter den dag då parten fick del av beslutet.

Den som inte nöjer sig med pensionsnämndens beslut i ett ärende som nämns i 1 mom. får söka ändring i beslutet genom skriftliga besvär hos försäkringsdomstolen inom den tid som stadgas i 1 mom.

Vad 21 § stadgar beträffande ansökan om pension gäller på motsvarande sätt vid sökande av ändring i pensionskassans eller pensionsnämndens beslut.

Om det i samband med besvär inte visas något annat, anses den som söker ändring ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den dag då beslutet postades under den adress som ändringssökanden har uppgett.

59 a §

Den som söker ändring skall till pensionskassan lämna in sin i 59 § 1 och 2 mom. avsedda besvärsskrift inom den tid som 59 § 1 mom. stadgar.

Om pensionskassan till alla delar godkänner de yrkanden som framställs i besvärsskriften, skall den ge ett rättelsebeslut i ärendet. I ett rättelsebeslut kan ändring sökas enligt 59 §.

Kan pensionskassan inte så som nämns i 2 mom. rätta det beslut som besvären avser, skall den inom 30 dagar från besvärstidens utgång sända besvärsskriften jämte sitt utlåtande till pensionsnämnden eller, om besvären gäller pensionsnämndens beslut, till försäkringsdomstolen för behandling. Pensionskassan kan härvid genom ett interimistiskt beslut rätta sitt tidigare beslut till den del den godkänner yrkandet i besvären. Om besvären redan har sänts till besvärinstansen, skall pensionskassan omedelbart underrätta besvärinstansen om det interimistiska beslutet. I det interimistiska beslutet får ändring inte sökas.

Från den i 3 mom. föreskrivna tiden kan avvikelser göras, om införskaffandet av en tilläggsutredning som krävs med anledning av besvären förutsätter detta. Ändringssökanden skall härvid utan dröjsmål underrättas om införskaffandet av tilläggsutredning. Besvärsskriften och utlåtandet skall dock alltid sändas till besvärinstansen senast inom 60 dagar från besvärstidens utgång.

59 b §

Den som anser att pensionskassan med stöd av denna lag har uppburit försäkringspremie i strid med lag eller avtal eller att debiteringen av premie som den har fastställt strider mot lag eller avtal, får anföra skriftliga grundbesvär

hos pensionsnämnden inom två år räknat från ingången av året efter det då fordran fastställdes eller debiterades eller då den förföll till betalning. Om besvär anförs på grund av utmätning, gäller dessutom vad som stadgas om grundbesvär i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg.

Den som inte nöjer sig med pensionsnämndens beslut i ett ärende som nämns i 1 mom. får söka ändring i beslutet genom skriftliga besvär hos försäkringsdomstolen inom den tid som 59 § 1 mom. stadgar.

60 §

Har besvär som anförs hos pensionsnämnden eller försäkringsdomstolen inkommit till pensionskassan eller till besvärinstansen efter utgången av den besvärstid som stadgas i 59 eller 59 b §, kan besvärinstansen trots förseningen ta upp besvären till behandling, om det finns vägande orsaker till förseningen.

60 a §

Pensionskassans beslut skall, även om det överklagas, iakttas tills ärendet har avgjorts genom ett laga kraft vunnet beslut.

Ett laga kraft vunnet beslut av pensionskassan och pensionsnämnden får verkställas så som en laga kraft vunnit dom i tvistemål.

Med anledning av besvär som anförs skall pensionsnämnden och försäkringsdomstolen bereda den, vars intresse beslutet gäller, tillfälle att bli hörd.

61 §

Om ett laga kraft vunnet beslut i ett ärende som avses i 59 § grundar sig på en oriktig eller bristfällig utredning eller om beslutet uppenbart står i strid med lag, kan försäkringsdomstolen på framställning av pensionskassan eller på ansökan av den som ärendet angår, efter att ha berett de övriga parterna tillfälle att bli hörda, undanröja beslutet och bestämma att ärendet skall behandlas på nytt. Efter att ha gjort en sådan framställning kan pensionskassan, tills ärendet har avgjorts på nytt, interimistiskt inställa utbetalningen av pension eller betala denna enligt sin framställning.

Om ny utredning framkommer i ett ärende som gäller beviljande av förvägrad förmån eller utökande av redan beviljad förmån, skall pensionskassan pröva ärendet på nytt. Pensionskassan kan utan hinder av ett tidigare laga kraft vunnet beslut bevilja en förvägrad förmån

eller utöka en redan beviljad förmån. Pensionsnämnden och försäkringsdomstolen kan tillämpa motsvarande förfarande när de behandlar ärenden som gäller ändringssökande. I beslutet kan ändring sökas så som 59 § stadgar.

61 a §

Grundar sig pensionskassans beslut på klart oriktig eller bristfällig utredning eller på uppenbart oriktig tillämpning av lag, kan pensionskassan med parternas samtycke undanröja sitt felaktiga beslut och avgöra ärendet på nytt.

Innehåller pensionskassans beslut ett uppenbart skriv- eller räknepel skall pensionskassan rätta sitt beslut. Fel får dock inte rättas, om rättelsen leder till ett för en part oskäligt resultat.

Angående rättelse skall anteckning göras i pensionskassans liggarexemplar. Den berörda parten skall tillställas ett rättat eller nytt beslut. Är ändringssökande i fråga om beslutet anhängigt, skall pensionskassan meddela att rättelseärende upptagits till behandling samt tillställa även besvärinstansen sitt beslut i detta ärende.

I ett beslut genom vilket pensionskassan inte har godkänt ett yrkande på rättelse av fel får ändring inte sökas genom besvär.

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

61 b §

För behandling av ärenden på vilka denna lag skall tillämpas finns vid försäkringsdomstolen såsom i lagen om nämnda domstol avsedda lekmannedamöter en redarledamot och en ledamot som företräder sjöfolket.

Redarledamoten och den ledamot som företräder sjöfolket samt tre suppleanter för vardera förordnas av statsrådet på framställning av social- och hälsovårdsministeriet för tre år i sänder. För detta ändamål skall de erkända organisationerna för redarna och sjöfolket beredas tillfälle att för egen del framställa förslag, vilket bör omfatta lika många kandidater som antalet behövliga ledamöter och suppleanter.

Redarledamoten och den ledamot som företräder sjöfolket samt deras suppleanter skall vara förtrogna med sjöfolkets förhållanden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Lagens stadganden om ändringssökande tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft. Lagens stadganden om extraordinärt ändringssökande tillämpas dock på ärenden som gäller extraordinärt ändringssökande och som blir anhängiga sedan lagen har trätt i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Lag**om ändring av lagen om pension för företagare**

Given i Helsingfors den 14 oktober 1994

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för företagare (468/69) 7 a § 2 mom. 3 punkten, 13 §, 15 § 2 mom. och 17 § 1 mom.,

av dessa lagrum 7 a § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag av den 28 juni 1993 (562/93), 13 § sådan den lyder i lag av den 29 juli 1976 (662/76) och 17 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 19 november 1993 (982/93), som följer:

7 a §

I 1 mom. nämnd förmån berättigar dock inte till arbetspensionstillägg, om förmånen har betalats:

3) för ett kalenderår under vilket företagaren har varit i tjänste- eller arbetsförhållande eller i företagarkerksamhet som avses i en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, om inte företagaren under samma kalenderår har förtjänat lön som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62) till minst det gränobelopp som avses i 5 § 2 mom. i den nämnda lagen, eller

13 §

De fastställda arbetsinkomsterna samt det i 7 § 1 mom. stadgade markbeloppet justeras enligt de i den allmänna löne- och prisnivån inträffade förändringarna så som 9 § lagen om pension för arbetstagare stadgar.

15 §

För behandling av ärenden på vilka denna

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

lag skall tillämpas finns vid försäkringsdomstolen såsom i lagen om denna domstol avsedda lekmanaledamöter åtrinstone två företagarledamöter samt ett behövligt antal suppleanter. Angående dessa gäller i tillämpliga delar vad 21 f § lagen om pension för arbetstagare stadgar om lekmanaledamöter och om förordnande av sådana.

17 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller dessutom i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3, 4 och 4 a—4 n §§, 5 § 1 och 3—6 mom., 5 b, 5 c, 7 a, 7 c, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a, 10 och 10 c §§, 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten och 4 mom. samt 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 a—19 d, 20, 21, 21 a—21 e och 22 §§ lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Lagens stadganden om ändringssökande tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft. Lagens stadganden om extraordinärt ändringssökande tillämpas dock på ärenden som gäller extraordinärt ändringssökande och som blir anhängiga sedan lagen har trätt i kraft.

Nr 882

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 14 oktober 1994

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/69) 8 k § 2 mom. 3 punkten, 18 § och 19 § 1 mom.,

av dessa lagrum 8 k § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag av den 28 juni 1993 (563/93) och 19 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 19 november 1993 (983/93), som följer:

8 k §

I 1 mom. nämnd förmån berättigar dock inte till arbetspensionstillägg, om förmånen har betalats:

3) för ett kalenderår under vilket lantbruksföretagaren har varit i tjänste- eller arbetsförhållande eller i företagarkerksamhet som omfattas av en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare, om inte lantbruksföretagaren under samma kalenderår har förtjänat lön som avses i lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden till minst det gränobelopp som avses i 5 § 2 mom. i den nämnda lagen, eller

ter som företräder dem som är försäkrade enligt denna lag samt ett behövligt antal suppleanter. Angående dessa gäller i övrigt i tillämpliga delar vad 21 f § lagen om pension för arbetstagare stadgar om lekmannaledamöter och om förordnande av sådana.

19 §

Om inte något annat följer av denna lag gäller dessutom i tillämpliga delar 2 § 2 mom., 3 § 3 och 4 mom., 4 och 4 a—4 n §§, 5 § 1 och 3—6 mom., 5 b, 5 c, 7 a, 7 c, 8, 8 a—8 g, 9, 9 a och 10 c §§, 11 § 1 och 2 mom., 12 § 1 mom. 5 punkten samt 14, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19, 19 a—19 d, 20, 21, 21 a—21 e och 22 §§ lagen om pension för arbetstagare samt 10 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

18 §

Till den pensionsnämnd som avses i 20 § lagen om pension för arbetstagare förordnar social- och hälsovårdsministeriet på förslag av de organisationer som avses i 16 § 3 mom. för högst tre år i sänder åtminstone två ledamöter.

För behandling av ärenden på vilka denna lag skall tillämpas finns vid försäkringsdomstolen såsom i lagen om denna domstol avsedda lekmannaledamöter åtminstone två ledamö-

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Lagens stadganden om ändringssökande tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft. Lagens stadganden om extraordinärt ändringssökande tillämpas dock på ärenden som gäller extraordinärt ändringssökande och som blir anhängiga sedan lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 883

Lag

om ändring av 43 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 14 oktober 1994

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 43 § 1 mom. lagen den 28 december 1990 om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/90), sådant detta lagrum lyder i lag av den 23 oktober 1992 (952/92), som följer:

43 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för generationsväxlingspension i tillämpliga delar dessutom 8 g, 9, 9 a och 10 c §§, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a §, 18 § 2 och 3 mom., 19 a §, 19 b § 1 och 2 mom. samt 19 d, 20, 21 och 21 a—21 e §§ lagen om pension för arbetstagare samt 16 och 17 §§ samt 19 § 5 och 6 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Lagens stadganden om ändringssökande tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft. Lagens stadganden om extraordinärt ändringssökande tillämpas dock på ärenden som gäller extraordinärt ändringssökande och som blir anhängiga sedan lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 884

Lag

om ändring av 37 § lagen om avträdeersättning för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 14 oktober 1994

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 37 § 1 mom. lagen den 18 december 1992 om avträdeersättning för lantbruksföretagare
(1330/92) som följer:

37 §

Om inte något annat följer av denna lag, gäller för avträdeersättning i tillämpliga delar dessutom 9, 9 a och 10 c §§, 12 § 1 mom. 5 punkten, 16 §, 17 § 2 och 3 mom., 17 a §, 18 § 2 och 3 mom., 19 a §, 19 b § 1 och 2 mom. samt 19 d, 20, 21 och 21 a—21 e §§ lagen om pension för arbetstagare samt 16 —18 §§ och 19 § 5 och 6 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.
Lagens stadganden om ändringssökande tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen har trätt i kraft. Lagens stadganden om extraordinärt ändringssökande tillämpas dock på ärenden som gäller extraordinärt ändringssökande och som blir anhängiga sedan lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Nr 885

Lag

om ändring av 24 § lagen om avträddelsepension

Given i Helsingfors den 14 oktober 1994

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 24 § 1 mom. lagen den 4 januari 1974 om avträddelsepension (16/74), sådant detta lagrum
lyder i lag av den 29 juli 1976 (663/76), som följer:

24 §

Om inte något annat följer av denna lag,
gäller för avträddelsepension i tillämpliga delar
dessutom 9, 10 c, 16, 17, 17 a, 17 b, 18, 19,
19 a—19 d, 20, 21, 21 a—21 e och 22 §§ lagen
om pension för arbetstagare samt 16—18 §§
och 19 § 4 mom. lagen om pension för lant-
bruksföretagare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.
Lagens stadganden om ändringssökande
tillämpas på beslut som meddelas sedan lagen
trätt i kraft. Lagens stadganden om extraordi-
närt ändringssökande tillämpas dock på ären-
den som gäller extraordinärt ändringssökande
och som blir anhängiga sedan lagen har trätt i
kraft.

Helsingfors den 14 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*